

1973 நவம்பர் 30]

(ஈ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1973)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டவரைவு எண் 37/1973) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 4-ஏ பிரிவின் கீழ் சென்னை மாநகரம், நகராட்சிகள் போன்ற பல்வேறு இடங்களில் நடைபெறும் திரைப்படக்காட்சிகள் மீது பல்வேறு வீதங்களில் காட்சி வரி விதிக்கப் படத்தக்கதாகும். மதுரை நகராட்சி மாநகராட்சியாகி விட்டதனால், மதுரை மாநகரில் நடைபெறும் திரைப்படக் காட்சிகள் மீது, சென்னை மாநகரில் நடைபெறும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு விதிக்கப்படும் வீதத்திலேயே, காட்சி வரி விதிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு வகை செய்ய, தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி சட்டத்தைத் திருத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் தற்போதைய விதி துறைகளின் கீழ், வரி ஏய்ப்பு அல்லது குறைவான வரி விதிப்பு கண்டுபிடிக்கப்படும் நேர்வுகளில், வரி விதிப்பு அதிகாரி, மேற்படி சட்டத்தின் 7-பி பிரிவின் விதித்துறைகளைப் பயன்படுத்துகையில், ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் வரி விதிப்பு அல்லது மறு வரி விதிப்புக் காகத் தனித்தனி ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் ஒரு நிதி ஆண்டு குறித்து அல்லது அதன் ஒரு பகுதி குறித்து ஒரே ஒரு ஆணை பிறப்பிக்க இயலாமையின், அதனால், வரி விதிப்பு அதிகாரிக்கு, நேரமும் உழைப்பும் ஏராளமாக மிச்சமாகும். எனவே, மேற்படி சட்டத்தின் 7-பி பிரிவின் விதித்துறைகளைப் பயன்படுத்துகையில், ஒரு நிதி ஆண்டு அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்காக ஒரே ஒரு வரி விதிப்பு ஆணை அல்லது மறு வரி விதிப்பு ஆணையைப் பிறப்பிக்க வகை செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

* 28—11—1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1973 நவம்பர் 30]

ஆவணத்தில் வெளிப்படையாக, தெளிவாகச் தெரிகிற தவறு எதையும் சரி செய்ய, தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரியின் கீழ் வரி விதிக்க அதிகாரமுள்ள அதிகாரிக்கோ அல்லது மேல் முறையீட்டு அதிகாரிக்கோ அல்லது மறு விசாரணை அதிகாரிக்கோ இயலும் வகையில் மேற்படி சட்டத்தில் விதித்துறை எதுவும் இல்லை. எனவே, ஆவணத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிற தவறு எதனையும், மூன்று ஆண்டு கால அளவுகள், சரி செய்ய மேற்படி அதிகாரிகளுக்கு இயலும் வகையில் மேற்படி சட்டத்தில் அவசியமான விதித்துறை செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இப்பேரவை முன் உள்ள சட்டமுன்வடிவு, மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை எய்த விழைகிறது.

இப்பிரேரணையை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மன்றத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கேளிக்கை வரி திருத்தச் சட்டம் மதுரை நகராட்சியாக ஆக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அதற்கும் பொருந்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கேளிக்கை வரி பற்றி ஒரு உயர் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு விசாரித்தாகவேண்டிய நிலைக்கு மிக அதிக அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது.

இன்றுள்ள சட்டப்படி கேளிக்கை வரியை யார் உண்மையாகக் கட்டுவது என்றாலும் சினிமாக் கொட்டகைகள் வைத்திருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு டாக்ஸ் உயர்ந்துவிட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் டாக்ஸை கட்டாமல் மறைப்பதற்காக பொய் அச்சுகள் போடுகிறார்கள், இன்னும் என்ன என்னமோ காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். வரியை நாலாறு என்று போட்டு நான்கு பேர்கள் கட்டுவதை விட வரியைக் குறைவாகப் போட்டால் எல்லோரும் கட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். அதுபற்றி நிறைய கேஸ்கள் வருவதனால் நான் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு கேளிக்கை வரி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இன்னும் நாம் விதித்திருக்கிற மாக்கிம்ம் அளவு சில பஞ்சாயத்துகளில் போடுகிறார்கள், சிலவற்றில் குறைவாகப் போடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக

1973 நவம்பர் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

குறைவாகப் போடுகிற பஞ்சாயத்துக்களை நோக்கி ரீரிங் டாக் டீஸ்கள் போகிற நிலைதான் இருக்கிறது. மேலும் இந்தத் தொழிலில் அன் ஹெல்தி காம்பெடிஷன் இருக்கக்கூடாதென்று தான் ஒரு தியேட்டருக்கும் இன்னொரு தியேட்டருக்கும் இடையில் இவ்வளவு தூரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதித்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு செமி பர்மனென்ட் தியேட்டர் என்பதாக ஒரு இவத்தைப் புகுத்தி இது அடுத்தடுத்து அமையக்கூடிய நிலைமையில் அனுமதிப்பதால் தவறான போட்டி ஏற்பட்டு தியேட்டர் கட்டர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கேளிக்கை வரி வசூலை எடுத்துப்பார்த்தால் 1969-70-இல் எதிர் பார்த்ததைவிட குறைவாகவேதான் வந்திருக்கிறது.

The actuals are less than the estimates. They want to escape and there is evasion.

ஆகவே, கேளிக்கை வரியை நியாயமான முறையில் விதிக்க யோசிக்க வேண்டும். பங்களா தேஷ் வரி என்று போட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள் என்றாலும் நீங்கள் எடுக்க வில்லை. ஏதோ ஒரு நெருக்கடிக்காகப் போடுகிறோம் என்றால் உடனே அதை எடுக்கவும் முன்வரவேண்டும். அதுதான் கிடையாது. இன்றைக்கு என்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ், சினிமா மோட்டார் டாக்ஸ் போன்ற இரண்டிலும் உள்ள பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து திருத்தமான முறையில் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் டாக்ஸ் இவேஷன்தான் இருக்கிறது. Evasion is there because of the enhanced rate of tax. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மத்திய அரசாங்கம் இப்பொழுது சினிமா டிக்கட்டுகளின்மேல் அறிவிப்பு தந்திருக்கிறதே அதைப்பற்றி உறுப்பினர் அம்மையார் கருத்து சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am only a poor M.L.A. I am not an M.P. How can I speak about Centre here?

[1973 நவம்பர் 30]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் வரியை உயர்த்துகின்ற முறை இல்லையென்று சொன்னாலும் வரியை விதிக்கின்ற ஏரியா ஆப்பரேஷன் சென்னை நகரத்திலிருந்து மதுரை நகரத்தையும் அதோடு சேர்க்கின்ற முறையில், ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்கின்ற முறையில் தான் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக, இப்பொழுது சினிமா தியேட்டர்களுக்குப் போகின்றவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஏழைகள்தான் அன்றாடம் சம்பாதிக்கின்ற கூலியைக் கொண்டு, அதிகமாக சினிமா தியேட்டர்களுக்கு சென்று அதை செலவழிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரிகள் சாதாரணமாக, இன்றைய நடைமுறையில் ஏழைகளைத்தான் அதிகமாக பாதிக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த தலைவேதனை சென்னை சிட்டியோடு மட்டும் இருப்பது மதுரைக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்றால், அது வரவேற்கக்கூடிய மசோதா இல்லையென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது அரசாங்கத்தினர் வரியைக் குறைத்து, வசதியைக் கூட்டுவோம் என்ற வாக்குறுதிகளை எல்லாம் அளித்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக சட்டமன்றம் கூடிவிட்டது என்றால், வரி விதிப்பு தான் நமது தொழிலாக இருக்கிறது. ஆகவே, இது விரும்பத் தக்கது அல்லவென்று கூறி, நான் அமருகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையிலே இது ஒரு பெரிய மசோதாவாக இல்லையென்ற தோற்றத்தில் அவர் பேசினார். ஆனால், இதிலே மூன்று விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக, மதுரை மாநகரத்திலே எந்த அளவுக்கு வரியை உயர்த்துவது என்கிற நிலைமை. இங்கே சென்னை மாநகரத்தை ஒப்பிட்டு, மதுரை மாநகரத்திலேகூட, சென்னை மாநகரத்திலே விதிக்கப்படும் அளவுக்கு வரியை உயர்த்த, ஒரு திருத்தத்தினை, செக்ஷன் 4 (ஏ)-வுக்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு வேடிக்கையாக இருப்பதும், வேதனையாக இருப்பதும் ஆன

1973 நவம்பர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், எவ்வளவோ பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் இங்கு அமைச்சருக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, முக்கியமான விஷயம் இதிலே இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். இதை எசன்ஷியலாக 'மணி பில்' என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலமாக நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் வருமானம் உயரும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதுவேதான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆக, இந்த ஒரு மசோதா வரியை உயர்த்துகின்ற மசோதாவாக இருந்தால், அதன் மூலமாக எவ்வளவு எக்ஸ்டிரா இன்கம் என்ற குறிப்புகளை நமக்குத் தந்துவிட்டு, அதை எசன்ஷியலாக 'மணி பில்' லாக மாற்றி அமைத்திருக்க வேண்டும். ஏன் இதை இங்கு குறிப்பிடவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ் என்ற அந்தப் பகுதியிலேகூட, எந்த அளவுக்கு வருமானம் உயரும் என்ற குறிப்பும், அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது என்றும் தெளிவாக எழுதவில்லை. எத்தனை சினிமா கொட்டகைகள் மதுரை நகரத்திலே இருக்கின்றன? எந்த எந்த சினிமா கொட்டகைகளிலே எவ்வளவு பணத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்கிற விவரம் இல்லாமல் மசோதாவை மொட்டையாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த அளவுக்குச் சட்டசபையிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் விஷயம் புரியாதவர்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு மசோதா வரக்கூடாது என்றுதான் நான் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

Whoever is the officer who is responsible for this must be pulled up by the Minister.
என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த விஷயத்தைச் சொல்கிறேன்.

இரண்டாவது, இதே விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்னொரு பாயின்ட்டை நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். நாம், நகராட்சியை, மாநகராட்சியாக விஸ்தரிக்கிறோம். விஸ்தரிக்கின்ற நேரத்திலே எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பொதுமக்களும் ஏதோ பல காரியங்கள், நன்மைகள் ஏற்படப்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 நவம்பர் 30]

போகின்றன என்று கருதுகிறோம். நகராட்சியை, மாநகராட்சி என்று திருத்திய பிறகு எந்தவிதமான வசதிகளும், எக்ஸ்டிரா பெசிலிட்டீஸும் பெருகவில்லை, பெற முடியவில்லை. மாநகராட்சி என்றால், பல செளகரியங்களை எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த செளகரியங்களையும் கொடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. முன்பு இருந்ததைவிட, சுகாதார வசதிகள் இன்னும் மோசமாக இருக்கின்றன. ஆனால், வரி விதிப்பிலே மட்டும் தான் சுறுசுறுப்பாக, மாநகராட்சி என்றால், எங்கெங்கு, என்னென்ன உயர்வு வேண்டுமோ, அதைத் தேடிப்பிடித்து, பாக்கி இல்லாமல் வசூலிக்கக் கூடிய வகையில் சாமர்த்தியமாக நம்முடைய அரசாங்கமும் காரியம் செய்கிறது, இலாகாவும் செய்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே, 'சிமல்டேனியஸ்' வசதிகள் அதற்கேற்ற வகையிலே இந்த வரி மசோதாவின் மூலமாக இல்லையென்று, நான் மிக வன்மையாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன்.

வரி ஏய்ப்புகளைப்பற்றி இரண்டொரு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. வரி ஏய்ப்புகளை எப்படித் தடுக்க முடியும்? ஏய்ப்புக்கு என்ன காரணம் என்று நினைக்காமல், கவனிக்காமல், சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டதிட்டங்கள் வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்குப் போதாது என்ற அடிப்படையிலே இன்னும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களைப்பற்றி, வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதுதான் கருத்தாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதன் முக்கியமான காரணம், ஏற்கெனவே நம்முடைய லோக்கல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்த நேரத்திலே அதைப்பற்றி இங்கே நான் குறிப்பிட்டேன். அதை மீண்டும் குறிப்பிடுகிறேன். எதற்காக இந்த வரி ஏய்ப்பு வருகிறது. இதற்காக காம்ப்ரஹென்சிவாக பில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னேன். எத்தனை தடவை சொல்வது? பீஸ் மீலாகக் கொண்டு வராதீர்கள், நிரந்தரமாக எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்றேன்.

வரி ஏய்ப்பை இரண்டு கண்ணோட்டத்திலே கொண்டு பார்க்க வேண்டும். உண்மையாக அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவதற்காக நடக்கக் கூடிய, திட்டமிட்டு நடக்கக்கூடிய வரி ஏய்ப்பு. (Planned cheating of Government) அதை எப்படித் தடுப்பது?

1973 நவம்பர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அதற்கு நீங்கள் என்ன திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள்? அதிலே, அரசாங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய, செல்வாக்கு பெற்றிருக்கக்கூடிய பல பேர் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே, அதனால் என்ன பரிகாரம் நீங்கள் காணப் போகிறீர்கள். அதிலே யார் யார் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் எப்படி வரி ஏய்ப்பு நடக்க முடியும்? அவர்கள் பாலிப்லெய்கை இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் எப்படி வரி ஏய்ப்பு நடக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதாரமற்ற எதையும் சொல்லக் கூடாது. எந்த அரசாங்கமும் வரி ஏய்ப்புக்குத் துணை போகமாட்டார்கள். எந்த அதிகாரியும் வரி ஏய்ப்புக்குத் துணை போகமாட்டார்கள். அப்படி இருந்தால், தெரிந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும். பொதுவாக, அரசாங்க அளவிலே, அரசாங்க அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் என்று குற்றச்சாட்டுச் சொல்வது பொருந்தாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am surprised, that the Hon. Minister who has brought forward this Bill, is not himself absolutely clear in his mind. In his Objects and Reasons, in paragraphs 2 and 3 what is said? It is an admission that the machinery is defective and that he is trying to improve and tone up the machinery and to plug the loopholes to prevent tax evasion; it means the Hon. Minister himself is confused and it is an open confession that there is tax evasion. I am only talking about it. Probably he has couched it in mild language and I am putting it in a harsh language and that is hurting the Hon. Minister.

நான் அவரைக் குறிப்பிட்டுத்தான் சொன்னேன். புதிதாக, ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க வேண்டுமென்று, ஓர்ப் ஹோல்லை தடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் தானே இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். நாங்களா கொண்டு வந்தோம்? நீங்கள் தானே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? அதைத் தானே குறிப்பிடுகிறேன்.

[1973 நவம்பர் 30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நாங்கள் கொண்டு வந்ததாலேயே அரசாங்கம்தான் ஆதரவு தருகிறது என்று சொல்லி விடக் கூடாது. வரி ஏய்க்கக் கூடியவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். எல்லா வரியையும் ஏய்ப்பவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளிலே ஆஜரானேன் என்று சொன்னார்கள். இருக்கிற குறைபாடுகளை நீக்கத்தான் திருத்தம்—சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர, அதற்காக அரசாங்கம் ஆதரவு தருகிறது என்று சொல்வது சரியல்லவென்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைத்தான் நான் சொன்னேன், காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாக் கொண்டுவந்து, தடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று பல தடவை சொன்னேன். முன் பெல்லாம் சொன்னேன், காம்ப்ரஹென்சிவ் பில் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னேன். கேட்டால்தானே? அதை எப்படித் தடுப்பது? பல இடங்களிலே நான் சொல்கிற நேரத்திலே, ஏராளமான கர்ப்ஷன் நடைபெறுகிறது, அதைச் சரியான வகையிலே தீர்க்கவில்லையென்று அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் சொன்னார்கள். இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், நான் ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். இதை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள். திட்டமிட்ட வரி ஏய்ப்பிலே சிலர் ஈடுபடுகிறார்கள், சிலர் அப்பாவிகள் இதிலே அகப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால் நான் ஒரு யோசனை, கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் சஜ்ஜஷன் என்ற முறையிலே, யாரையும் குறைசொல்வதற்காக, குற்றம்சாட்டுவதற்காக அல்ல, ஒரு யோசனையைச் சொல்கிறேன். எப்படி ஒரு பஸ்ஸிலே 50 சீட்டுகள் இருந்தால்—ஒரு பஸ்ஸிலே 50 சீட்டுகள் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம்—பிரயாணிகள் ஏறினாலும் ஏறாவிட்டாலும் கூட. மொத்தமாக எல்லா சீட்டுகளுக்கும் என்று வாங்குகிறோமோ அதைப் போன்று இதிலேயும் ஒரு கொட்டகையிலே ஆயிரம் பேர்கள் அமர்வதற்கு இடம் இருக்கிறது என்றால், ஆயிரம் சீட்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லாவற்றிற்கும் மொத்தமாக வரி போடுவது என்று நீங்கள் வைத்துவிட்டால் அங்கிலே இரண்டுவிதமான அட்வான்டேஜஸ் இருக்கின்றன.

1973 நவம்பர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒன்று டாக்சேஷன் விதஅவுட் டியர்ஸ் அதாவது ஸ்டெடி இன்கம் வருகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இன்னொன்று வரி ஏய்ப்பதற்கான வழிகளும் இருக்காது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும், சிந்தித்துப்பார்த்து—நான் சொல்வதிலே ஓப் ஹோல்ஸ் இருக்கலாம்—அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது அதையெல்லாம் சொல்லலாம்.

அதிலே இன்னொரு பயன் என்னவென்றால் இது எங்கே நடக்கிறது எப்படி நடக்கிறது என்ற பரிசோதனைகள் எல்லாம் செய்யக்கூடிய கஷ்டங்கள் இருக்காது அவற்றைத் தவிர்க்கலாம். இப்பொழுது 10 கோடியோ 12 கோடியோ இதன்மூலம் வருமானம் வருகிறது, எனக்கு சரியாகத் தெரியாது. இதனால் அதற்கு மேலே வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நல்ல வகையிலே ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்லாகக் கொண்டுவரவேண்டும், இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே இல்லாவிட்டாலும்கூட அடுத்த கூட்டத்திலேயாவது அதைக்கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : இன்னும் இரண்டு மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது சொன்ன கருத்தையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லாமல் கருத்தமாகக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே சில உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும் பொழுது இந்த அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்புக்கொள்கையிலே உள்ள தவறுகள்தான் இந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எல்லாம் காரணம் என்றும் டீரிங் டாக்கிங் போன்றவற்றிற்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்றெல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் சினிமாவைப் பார்க்க வருகிறவர்கள்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 நவம்பர் 30]

வரி கட்டிவிடுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கட்டிய அந்த வரி அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. அதைத் தடுப்பதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் சினிமாக்களை நடத்துகிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு ரீதிங் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர் என்னிடம் சொன்னார்—அவர் பல உண்மைகளைச் சொன்னார். ஒரு சினிமா போட வேண்டுமென்று சொன்னால் பட முதலாளி 5 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்கிறார், ஆனால் ரசீது 500 ரூபாய்க்குத்தான் கொடுக்கிறார் ஏன் என்று கேட்டால் நாங்கள் 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்தால் எங்களுக்குக் கட்டுபடியாகாது அவர்கள் அதற்கான காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள், பெரிய நடிகர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 7 லட்சம் 8 லட்சம் என்று அக்ரிமெண்டிற்கு முன்பு பணம் கேட்கிறார்கள், ஆனால் அக்ரிமெண்டிலே 1 லட்ச ரூபாய்க்கோ அல்லது 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கோதான் கையெழுத்துப்போடுகிறார்கள். நாங்கள் அதனால் தான் அப்படிச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ் மட்டம் வரையிலும் இப்படித்தான் தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படி எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கின்ற குறைபாட்டைப் போக்கமுடியவில்லை. நாம் அதைப் போக்கவேண்டுமென்றால் எப்படி பஸ்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்கி அதன்மூலம் பஸ்களிலே ஏற்பட்ட வரி ஏய்ப்பைத் தடுத்தோமோ அதே போன்று திரை அரசங்குகளில் ஒரு திரையரங்கில் 1,000 பேர்கள் உட்காரலாம் என்று சொன்னால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் சேர்த்து மொத்தமாக ஒரு வரியை நிர்ணயித்து அதை வசூலித்துவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், அப்படிச்செய்தால் வசூலாகிற வரிப்பணம் அரசாங்கத்திற்கு ஏய்ப்பு இல்லாமல் வந்துசேரும். அது மட்டுமல்ல பாவம், போணியாகாத திரையரங்குகள் மூடப்பட்டுவிடும், இருக்கின்ற சில திரையரங்குகளாவது நல்லமுறையிலே ஓட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள் அதற்கு வழிபிறக்கும். இல்லை யென்றால் நிச்சயமாக இந்தத் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கி அதன்மூலம் வரி ஏய்ப்பு இல்லாமல் செய்துவிடலாம். காரணம் பொது மக்களிடமிருந்து இப்பொழுது வரி வசூலிக்கப்படுகிறது, அவர்கள் செலுத்தாமல் இருந்தால்கூட நாம் கவலைப்படபோவதில்லை, அவர்கள் செலுத்தியும் அதன்மூலம் லட்சக்கணக்காக, கோடிக் கணக்காக வசூல்செய்த தொகையை இடையிலே உள்ள தரகர்கள்,

1973 நவம்பர் 30] [திரு. நா. வீராசாமி]

பெரியவர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஒரு திரையரங்கில் எத்தனை இடங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை இடத்திற்கும் சேர்த்து வரி வசூலித்து விடவேண்டும், இல்லையென்றால் திரையரங்குகள், ஸ்டூடியோக்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும். . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு) : உட்காருங்கள். அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன், இது என்ன? தலை போகிற விவகாரமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு ஜூட்டத்திலே தவறு நடந்தால் அரசாங்கம் அதிகாரிகளை வைத்து அதைக் கண்டுபிடித்துத் திருத்தலாம். ஸ்டூடியோக்களிலே கால் ஷீட் கொடுக்கிறார்கள் அதற்கு 1,000 ரூபாய்க்குத்தான் ரசீது கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் 15,000 ரூபாய் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்களைக்கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது அதிகமாக வருவாய் போட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கையினால் போய்விடுகிறது என்று சொல்லிப் பெரிய நடிகர்கள் எல்லாங்கூட தாங்கள் இப்படிச் செய்யக்கூடிய தவறை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படி ஒரு தெளிவான குற்றச்சாட்டு சமுதாயத்திலே இருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது, தெரிந்த பிறகும் கூட ஏன் இந்த அரசாங்கம் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் அதைத் தடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் நம்மிடத்திலே இல்லை, அதுதான் காரணம், அதைச் சொன்னால் உடனே அவர்கள் மாநில சுயாட்சியா என்று கேட்பார்கள். குற்றவாளி என்று தெரிந்த பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத ஒரு நாடு, ஒரு அரசியல் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால் அது வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமை தான். இவையெல்லாவற்றையும் சீர்திருத்த வேண்டுமென்றால் சினிமாக்கொட்டகைகள், திரையரங்குகள், ஸ்டூடியோக்கள் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்கிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் லோயர்கிளாஸிலிருந்து அப்பர் கிளாஸ் வரையிலும் எத்தனை இடங்கள் இருக்கின்றனவோ அதற்குத் தகுந்தபடி வரியை வசூலிக்கக்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 நவம்பர் 30]

கூடிய நிலைமை வரவேண்டும், அப்படி வந்தால்தான் தவறுகள் நடக்காது. அதற்கேற்ப சட்டத்தை நம்முடைய அரசு இன்னும் ஆரிதமாகக் கொண்டுவந்தால் நல்லது என்பதைச் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திரு. வீராசாமி அவர்கள் சினிமாத் தொழிலைத் தேசியமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள், அவர்கள்தான் இப்பொழுது செல்வாக்குப் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், நான் தான் நடிப்பேன், இதைத்தான் மக்கள் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால் யார் அதைப் பார்ப்பது? ஏதோ தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவர் நான்தான் நடிப்பேன் என்று சொல்வது, செல்வாக்குப் படைத்தவர், நான் தான் கதை எழுதுவேன் என்று சொல்வது நாங்கள் தான் நடிப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் பிறகு யார் அதைப் பார்ப்பது? அப்படியிருந்தால் அது ஒரு பனிஷ்மெண்ட் ஆகத் தான் இருக்கும். Because it is for the entertainment of the poor people, such cinema theatres are run. ஆகவே அந்த உத்தரவாதத்தை திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: நடிப்பு என்பது பிறவித் தொழில் அல்ல. எல்லோரும் நடிக்கலாம், எல்லோருக்கும் நடிப்பு இருக்கலாம், அது மக்களுக்கும் பிடிக்கலாம். நான்கூட நடிக்கலாம், அந்தப் படம்கூட நல்லமுறையிலே ஓடலாம். நானும் நடிக்கலாம் அம்மையாரும் நடிக்கலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. சுப்பு): இது எண்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் பில்லாக இருப்பதால் இந்த விவாதமும் எண்டர்டெய்ன்மெண்ட் ஆக இருக்கிறது என்ற முறையிலே இருக்கலாம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் இனி தியேட்டர்களை யெல்லாம் சினிமாத் தொழிலையெல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் சினிமா வசனம் எழுதுவதையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

1973 நவம்பர் 30]

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கேளிக்கை வரி திருத்த மசோதாவிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சொல்லப்பட்ட முக்கியமான கருத்துக்களிலே சினிமாத் தொழிலுக்கு வரி போட்டாலும் மக்களைப் பாதிக்காத அளவிற்கு அது இருக்க வேண்டும். மக்கள் செலுத்திவிட்டால் அந்த வரி முழுவதும் அரசாங்கத்திற்குச் சீராக வந்து சேரவில்லை, இடையிலே இருக்கிறவர்கள் செய்கிற தவறுகளினால் அந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது, அதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அதுதான் அரசின் கடமை. எனவே செய்வதைத் திருந்தச் செய் என்பது போல அதிலுள்ள 'லாப் ஹோல்' களையும் மற்ற வழிகளையும் அடைப்பதற்காக இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதுகுறித்து வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட வரி ஏய்ப்புகள் எந்தெந்த வழிகளிலே ஏற்படுகின்றது என்பதை இங்கே நடந்த விவாதங்களிலேயிருந்து கண்டுகொள்ளலாம். கறுப்புப்பணம் என்ற கறுப்புபூதம்தான் எல்லாவிதமான சிக்கல்களுக்கும் காரணமாக இருக்கிறது. அடியிலேயிருந்து உச்சநிலைவரையிலுள்ள பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் இந்தக் கறுப்புப்பணம்தான் காரணம். இந்தக் கறுப்புப் பணத்தை ஒழிப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டினால்தான், சினிமாத் துறையாகட்டும் அல்லது நடிப்புத் துறையாகட்டும் அல்லது வேறு ஸ்டுடியோ வைத்து நடத்தும் துறையாகட்டும், வியாபாரத் துறையாகட்டும் அவைகளில் இந்தக் கறுப்புப் பணத்தினால்தான் சிக்கல்களுக்கு வழியேற்படும் என்பதை நாம் நிச்சயமாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கறுப்புப் பூதத்தை ஒழிப்பதற்கு எந்தத் திட்டத்தையாவது இந்த அரசாங்கமோ மத்திய அரசாங்கமோ செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கறுப்புப் பணத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசாங்கத்தைவிடப் பொறுப்பும் உரிமையும் மத்திய அரசு பெற்றிருக்கிறது. இந்தக் கறுப்புப் பணத்தை ஒழிப்பதற்காக அவர்கள் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளை மாநில அரசாங்கங்களும் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறது. ஆகவே கறுப்புப் பணத்தை ஒழித்து, சாதாரண ஏழை மக்கள் தங்கள்

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 நவம்பர் 30]

வாழ்க்கையில் உள்ள ஒரேயொரு கேளிக்கையான சினிமாவைப் பார்க்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் அளிக்கின்ற வரியானது எங்கே செல்ல வேண்டுமோ அங்கே, கஜானாவிற்குள் செல்ல வேண்டுமே, தவிர, சினிமா தியேட்டர் முதலாளிகளின் வீட்டிலோ, ஸ்டூடியோ அதிபர்களின் வீட்டிலோ, நடிகர்களாக இருப்பவர்களின் வீட்டிலோ தங்கமாகவோ அல்லது பணமாகவோ இருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படைக் காரணத்தைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி ஏய்ப்புபற்றிச் சொல்லும்பொழுது கிராமங்களில் நிச்சயமாக அப்படி வரி ஏய்ப்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதைக் கண்கூடாகக் காண வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இங்கே பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. நான்குட ஒருபுறம் இந்தக் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறேன். தியேட்டர்களில் எத்தனை சீட்டுகள் இருக்கின்றனவோ அதைப் பொறுத்து 'ஃபிக்சட்' ஆக வரி விதிப்புச் செய்துவிட்டால் ஓரளவு வரி ஏய்ப்பைக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்தத் தொழில் அதிபர்கள் எங்களுக்குக் குறைவாக வருவாதிருது என்ற சொல்லும்பொழுது அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சூது அமைத்து, அதிகாரிகளும் அரசாங்கத்தரப்பிலே மற்றவர்களும், எம்.எல்.ஏ.-க்களும் உள்ள குழுவை அமைத்து அதிலே பரிசீலனை செய்து இந்த வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கு எப்படிச் செய்யலாம் என்பதற்குத் திட்டம் ஏற்படுத்தலாம்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற டிரீங் தியேட்டர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, பர்மனென்ட் தியேட்டர்களிலும் வரி ஏய்ப்பு நிறைய நடக்கிறது. திட்டமிட்டு அப்படிச் செய்கிறார்கள். சில நேரங்களில் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் நடக்கும் சூழ்நிலையிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் பேரூராட்சிகள், நகர் மன்றங்கள் போன்ற இடங்களில் முனிசிபல் அதிகாரிகள் சென்று அடிக்கடி சமயம் வரும்பொழுது அந்த டிக்கெட்டுகளைப் பரிசோதனை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அகை இன்மை கொஞ்சம் விரிவாக்கி பேரூராட்சிகளிலுள்ள தியேட்டர்களையும், நகராட்சிகளில் உள்ள தியேட்டர்களையும் அங்கேயுள்ள பேரூராட்சி மன்றத் தலைவரோ நகர் மன்றத் தலைவரோ, அதிகாரிகளுக்கு ஒரு 'இன்பர்மேஷன்'

1973 நவம்பர் 30] [திரு. கே. எ. வகாப்]

என்ற அளவிலே தவறு நடப்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் அளவிக் அநிகாரம் கொடுத்தால் பரவலாக இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைக் குறைக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே மூன்று முக்கியமான அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலாவதாக, சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் எப்படி காட்சி வரி விதிக்கப்படுகிறதோ அதைப்போலவே காட்சி வரி, 'ஷோ டாக்ஸ்' மதுரை மாநகராட்சிப் பகுதிக்கும் விதிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்பொழுது சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் உள்ள வரி விதிதம் மதுரை மாநகராட்சிப் பகுதிக்கும் பொருந்தும் வகையிலே இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது இது ஒரு 'மணி பில்' ஆயிற்றே. இதற்காகப் பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப் படவில்லையே என்று சொன்னார்கள். இது மணி பில் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த மணி பில் ஆளுநர் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று இந்தப் பிரச்சியல் சட்டம் 207 (1)-வது பிரிவின்படி கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. உத்தேச வருமானத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த (Money) பில்லைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியதால் இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 27,000 ரூபாய் என்று உத்தேசமாக மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் திருத்தமானது மதுரை மாநகராட்சிக்கும் பொருந்த வேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேதவிர வேறென்றும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 நவம்பர் 30]

இண்டாவது அம்சம், இப்பொழுது தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வரி ஏய்ப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அதைப் பற்றி அதிகாரி உத்தரவு பிறப்பிக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் தனித்தனியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் தனித்தனியாக உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றால் காலமும் விரயமாகிறது. இப்படி அதிகாரிகளின் காலம் விரயமாகாமல் இருக்க, குறிப்பிட்ட ஆண்டிலே வரி ஏய்ப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அந்த நிதி ஆண்டுக்குள்ளாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் வரி ஏய்ப்புகளுக்கு ஒரே உத்தரவாகப் போடலாம் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் யாரும் ஆட்சேபணை கிளப்பவில்லை. எனவே, இந்தத் திருத்தம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்றே கருதுகிறேன்.

மூன்றாவது அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதுவொரு முக்கியமான திருத்தமாகும். எப்படியென்றால் அரசாங்க ரிக்கார்டுகளிலே If there are errors on the face of the record அவைகளைத் திருத்திக்கொள்ள அதிகாரம் கோரப்பட்டிருப்பதோடு அந்த அதிகாரத்தை மூன்றாண்டுகளுக்குள்ளாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வரைமுறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆவணங்களிலே, ரெக்கார்டுகளிலே குறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் திருத்திக்கொள்ள மூன்றாண்டுகளுக்குள்ளாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தம் தெரிவிக்கிறதே தவிர வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இந்தத் திருத்தமும் அவசியமான திருத்தம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறும்பொழுது சொன்னார்கள், 'காம்ப்ரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' கொண்டுவரக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாதா. இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது, குறைபாடு என்ன என்று கண்டறியக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அரசாங்கம் 'ஒன் மேன் கமிஷனை' நியமித்தது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு, தமிழ் நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து வியாபாரிகளையும், தியேட்டர் நடத்துபவர்களையும் பார்த்து

1973 நவம்பர் 30] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை மிக விரைவாக வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தக் கேளிக்கை வரி சம்பந்தமாகவும், மற்ற வரி விதிப்புச் சட்டத்திலும் உள்ள குறைபாடுகளைக் களைந்து நல்லமுறையில் கொண்டுவரலாம் என்று இருக்கிறது. தேவைப்படுமானால் அந்த நிலைமையும் கொண்டு வரப்படும்.

வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி அதற்கு அரசாங்கம் தான் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். ஒருவன் திருடுகிறான் அவனைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்தால் அப்பொழுது அரசாங்கமே திருடன் என்று கூறுவது எப்படிப் போருந்தும் என்று தெரியவில்லை. திருட்டுத் தொழிலைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் பல வழக்குகளில் ஆஜராகியிருக்கிறேன், சினிமாக்காரர்களுக்காக வழக்காடியிருக்கிறேன், அதைப் பார்க்கும்பொழுது வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னார்கள், அதற்கான காரணத்தைத்தான் சொன்னார்களேதவிர, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கத்தான் இதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறோம். வரி ஏய்ப்பவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் சாதாரணமானவர்கள் மட்டுமல்ல, பெரிய இடத்திலுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு வரியை ஏய்ப்பவர்கள், மத்திய அரசு வரியை ஏய்ப்பவர்கள் என்று பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் சட்டத்தின் துணையோடு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருகிறது. எனவே, இந்தத் திருத்தம் மிகவும் அவசியம் என்று கூறி இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/73) அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

[பேரவைத் தலைவர்] [1973 நவம்பர் 30]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

108. Notification issued with G.O. Ms. No. 169, Co-operation, dated 30th April 1973, in regard to an amendment to Rule 85-N of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under Section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 2384, Rural Development and Local Administration, dated 2nd November 1973, in regard to exclusion of the (Nachimuthugoundanpudur